

**Vydává
město Poběžovice
jako bezplatný výtisk.**

Zpravodaj pro občany Poběžovicka

Poběžovicko

Pout'ové slavnosti pozlobilo počasí *Zamyšlení*

Letošní Poběžovické pout'ové slavnosti se nesly v duchu aprílového počasí (jako celý letošní rok), když o sobě v sobotu i v neděli daly najevo ty krátké přeháňky vědět a narušily krátce pár akcí. Jinak ovšem bylo počasí poměrně ideální, teploty kolem 22 °C, docela teplé večery, polojasno, co víc si přát...

Velké organizační úsilí vedoucí MKIS slečny Dominiky Adamcové a jejich spolupracovníků z řad brigádníků se začalo zúčastňovat v páteční podvečer, kdy se na pódiu hlavní scény u hasičské zbrojnice poprvé rozevřely hudební nástroje oblíbené kapely TELEFON ROCK, která přitáhla mnoho mladých. Ještě větší návštěvnost zaznamenala následující kapela KABAT REVIVAL z Plzně. Hity jedné z nejoblíbenějších českých kapel byly přijaty s velkými ovacemi početného publika. První večer letošního pouti zakončila místní skupina MORUS, jejíž zvuk utíchl kolem druhé hodiny noci. Část mladých posluchačů si nenechala ujít ani elektronickou hudbu, která zněla na loučce pod bývalým škvarovým hřištěm, kde vládla NOISY PIONEERS STAGE.

Sobotní dopoledne patřilo jako obvykle dětem a jejich hrám a soutěžím. Běh, skákání, obíhání překážek a podobné disciplíny prověřily

fyzickou přípravu naší nejmladší generace.

S blížícím se polednem začala slílit nervozita v cílovém prostoru Panevropského půlmaratonu, před budovou č.p. 55 na nám. Míru (dříve Česká spořitelna). Organizátoři zařadili vyšší převodový stupeň a nakonec přivítali v cíli jako prvního v čase 1:19:03 Josefa Vebera z LK Tatran Chodov. O čtyři a půl minuty později doběhl do cíle druhý Norbert Svarc (Milaři Domažlice) a o další minutu a půl třetí Pavel Maršík (Salming Running Team).

V kategorii žen zvítězila časem 1:51:15 Němka Marion Wegerer (WSV Nabburg), na druhém místě doběhla Libuše Pucholtová (Keliška team) a třetí Petra Königová (SRTG Lázně Kynžvart). Vítězka zaostala za traťovým rekordem Ivany Sekyrové (AK Sokolov) z roku 2014 - 1:17:58 o 33 minut a 17 sekund.

Letošní vítěz půlmaratonu sice nepokořil časový rekord trati, který vytvořil časem 1:08:06 v roce 2011 Jiří Voják, ale celkový počet 83 závodníků, kteří se sešli na startu v německém Stadleru byl rekordní. Organizace letošního Panevropského půlmaratonu byla opět, jak už bývá zvykem bezchybná, což ve svých krátkých vystoupeních konstatovali nejen samotní závodníci, ale i starosta německého Stadleru. V průběhu akce hrála na pódiu

mohli vyzkoušet i malování na obličej.

V budově č.p. 55 na nám. Míru probíhala po oba dny (sobota a neděle) výstava obrazů.

Na hlavní scéně zaburácely od 16.15 hodin tóny oblíbené skupiny z Horš. Týna SEPTIC PEOPLE, která

přitáhla hlavně mladší posluchače. Pro širší věkovou kategorii posluchačů pak zahrála kapela AGNES ROCK REVIVAL směsici známých skladeb různých kapel. Tahákem sobotní hudební produkce byla skupina LUCIE REVIVAL z Plzně, která si našla opět velké množství nadšených posluchačů a nezaostala ani následující kapela TURBO REVIVAL, která přijela rovněž z Plzně.

Na volejbalových kurtech se v sobotu sehrál turnaj ve čtyřhře Pout'ový debl.

Pole za firmou HESTI přilákalo letecké modeláře z celého okolí a tak zde bylo k vidění i v akci množství leteckých modelů.

Ani letos nezaháleli členové poběžovického a hostouňského Českého svazu chovatelů, kteří na terase pod radnicí připravili již tradiční výstavu svých miláčků - králíků, slepic, kachen či hus. Tato výstava byla přístupná v sobotu i v neděli.

Nedělní pout'ový pořad zahájila od 8.00 hodin mše svatá v kostele Nanebevzetí Panny Marie.

Na scéně před MKIS se od 14.00

před MKIS k dobré náladě horšovskotýnská bluegrassová kapela VY-SOKA TRÁVA, kterou pak vystřídala dechová kapela z Bavorska a dále romská kapela GIPSY P&D. Právě Romové neudrželi svůj temperament při produkci „své“ hudby na uzdě, poprali se tak, že musela zasahovat Policie ČR, která nastolila pořádek.

Současně s odpoledními akcemi se konaly v okolí zámku další kulturní akce a výtvarná dílna, a zájemci si

hodin představila kdyňská dechová kapela HORÁLKA, kterou následovala kapela DOMAŽLÍČANKA a program uzavřela rock n' rollová - country skupina 1/2 REBEL z Plzně.

Do konce dalšího roku v lidských počtech zbývají čtyři měsíce. Někdo zestárá, někdo zemře, někdo se narodil. Příbuzný, soused, známý... Někoho si pamatujeme víc, po někom ani nevzdychneme... Samozřejmě, rodina to má jinak. Zvláště od té doby, kdy se dostaly „do módy“ rodokmeny, chceme vědět, kdo jsme a kdo byli ti před námi. Rodina, národ?, obec, stát. Klasická hierarchie, která tak trochu pomáhá pochopit naše místo v životě. Rodina - tu si každý ohlíká, dnes jsou moderní rodokmeny, před rokem 1989 to byly kádrové posudky. Ale rodokmeny mají i obce. Vedle těch, kteří jsou jejich základními prvky, tedy „obyčejnými lidmi“ se ale občas objeví i někdo, kdo díky svým dispozicím svoji obec přerůstá. Ne proto, aby se „vytáhoval.“ Ale třeba, že díky náhodě se v obci narodil nebo ho sem zanesla jeho práce či jiné okolnosti. Některé obce či města si takových lidí považují. Pamětními deskami i jiným způsobem připomínají, že tam žili lidé, kteří udělali víc než to, co by stačilo k jejich osobnímu pohodlí. V Poběžovicích má sice pamětní desku Richard Coudenhove Kalergi, ale bohužel ne díky Poběžovicím. V parku najdeme i velmi hezké připomínání osudu jeho matky Micuko, s otcem je to trochu horší, i když jeho kosti - vlastně jako jediné z onoho slavného rodu zůstaly in natura na poběžovickém hřbitově. Je skoro zázrak, že na zdi MKIS nedáme malou připomínku o pobytu mladého Bedřicha Smetany. Ale kdo ví, že se v Poběžovicích narodil Žid Emil Starkenstein, významný vědec a v letech 1931 - 32 děkan lékařské fakulty UK, který zemřel v roce 1942 v koncentračním táboře v Mauthausenu? Kdo si vzpomene na pana Ing. Františka Purgharta, který se sice v Poběžovicích nenarodil, ale sepsal jako první český jejich velmi podrobnou a fundovanou historii? A že se v Poběžovicích (tehdy ještě v Ronšperku) v roce 1740 narodil sochař Philip Jakob Prokop (Prokoff). Proslavil se ve Vídni. S jeho jménem je spojeno právě v tomto císařském městě mnoho soch a bust slavných lidí, které zdobí nejen parky, ale i Schönbrunn. Inu, našlo by se v Poběžovicích dost osobností, které by připomínaly, že toto město není jen nějaký dějinný těžce poznamenaný zapadákov. Bohužel většina těch sice na křídovém papíře vytištěných a nic neříkajících malými fotkami opatřených, ale nesmírně nudných informačních materiálů, jsou jen Potěmkinovy vesnice. Zásadní informace, které

Pokračování na str. 2.

Výběr z usnesení 47. jednání RM Poběžovice, ze dne 18.07.2016

- RM souhlasí s využitím silnice Meclov - Zámělč - Srby jako objízdné trasy v průběhu úplné uzavírky silnice č. III/1962 Meclov - Srby, v době provádění stavebních prací, a to od 17.8.2016 do 30.9.2016.
- RM souhlasí s otevřením speciální třídy pro děti v Mateřské škole Poběžovice, okres Domažlice, se sídlem Drahotínská 86, 345 22 Poběžovice, pro školní rok 2016/2017.
- RM souhlasí s podáním správní žaloby ve věci neproplacení části dotace z projektu Modernizace MŠ Poběžovice, ve výši 12.125.632,17 Kč.
- RM nemá námitek k vydáním licence k provozování veřejné linkové osobní vnitrostátní dopravy na lince č. 400202, Klenci p. Cerchovem - Poběžovice - Horšovský Týn, Oplotec a souhlasí s navrženým umístěním zastávek a trasou linky.
- RM souhlasí se vstupem pracovníků firmy GIS - GEOINDUSTRY, Plzeň na pozemek p.č. 1533 v k.ú. Ohnišovice za účelem likvidace starého důlního díla „Ohnišovice - stará šachta 22.“
- RM souhlasí s likvidací starého důlního díla „Ohnišovice - stará šachta 22.“ na pozemku p.č. 1533 v k.ú. Ohnišovice, kterou bude provádět žadatel, firma GIS - GEOINDUSTRY, Plzeň.

Výběr z usnesení 48. jednání RM Poběžovice, ze dne 25.07.2016

- RM schvaluje snížení kapacity počtu žáků Základní školy Poběžovice, okres Domažlice, se sídlem Masarykova 202, Poběžovice, z důvodu snížení kapacity kmenových tříd v minulosti, související se zřizováním odborných učeben pro výuku odborných předmětů a rovněž z důvodu přesunu oddělení školní družiny do prostor budovy školy v předchozích letech, ze současných 500 na 350 žáků.
- RM souhlasí se zapojením Základní školy Poběžovice, okres Domažlice, se sídlem Masarykova 282, Poběžovice do projektu Cesty k inkluzi (r. č. projektu CZ.02.3.61/0.0/0.0/15_007/0000166) na pozici partnera s tím, že náklady jsou plně hrazeny příjemcem dotace Západočeskou univerzitou v Plzni a současně RM souhlasí s uzavřením smlouvy o partnerství s finančním příspěvkem mezi příjemcem Západočeskou univerzitou v Plzni a Základní školou Poběžovice a pověřuje starostu podpisem souhlasu zřizovatele v předloženém znění.
- RM souhlasí s přijetím účelové určeného finančního daru Základní školou Poběžovice, okres Domažlice, se sídlem Masarykova 202, Poběžovice, od společnosti WOMEN FOR WOMEN, o.p.s., Praha, v rámci charitativního projektu Obědy pro děti, v celkové výši 52.676,-Kč (19.164,-Kč pro období do 31.12.2016 a 33.512,-Kč pro období od 1.1.2017 do 30.6.2017).
- RM bere na vědomí písemné vzdání se finanční odměny ve výši 2.500,-Kč pí Jaroslavou Záhořovou, kterou jí město schválilo na úhradu části nákladů, spojených s účastí na ME seniorů v judu v chorvatské Poreči.
- RM bere na vědomí oznámení Odboru dopravy MěÚ Domažlice o zahájení správního řízení o povolení uzavírek silnice III. tř. č. 19515 v úseku mezi obcí Drahotín a Sidlákov a to střídavě v období od 8.8.2017 do 20.8.2017, v důsledku pokládky nového asfaltového povrchu uvedené silnice.

Výběr z usnesení 49. jednání RM Poběžovice, ze dne 01.08.2016

- RM souhlasí s umístěním a provozem terminálu společnosti TICKETPRO, a.s., Praha, pro on-line prodej vstupenek kulturních, sportovních a jiných společenských akcí v Městském kulturním a informačním středisku Poběžovice, nám. Míru č.p. 210, Poběžovice a schvaluje, v souladu se smlouvou o umístění terminálu, s úhradou vratné kauce ve výši 5.000,-Kč.
- RM schvaluje podání žádosti o poskytnutí dotace z Česko-německého fondu budoucnosti na obnovu krovu a střechy věže kostela svatého Mikuláše v Šitboři.
- RM schvaluje rozpis schváleného rozpočtu Základní školy Poběžovice, okres Domažlice, se sídlem Masarykova 282, 345 22 Poběžovice na jednotlivé účty v předloženém znění.
- RM bere na vědomí čerpání rozpočtu (neinvestičního příspěvku města) Základní školy Poběžovice, okr. Domažlice, se sídlem Masarykova 282, 345 22 Poběžovice, k 30.6.2016.
- RM souhlasí s pořádáním výstavy Českého svazu chovatelů v průběhu Poběžovických pouťových slavností 2016, s bezplatným pronájmem pozemku pod radnicí, a účastí starosty v čestném předsednictvu výstavy, včetně poskytnutí poháru pro vítěze.
- RM souhlasí s pořádáním mezinárodní olympiády mladých chovatelů v Poběžovicích ve dnech 3.-6.8.2016, pod záštitou města Poběžovice, kterou organizačně zajistí Český svaz chovatelů, ZO Poběžovice.
- RM souhlasí s pořádáním Mistrovství ČR ve zpěvu harkých kanárů v první polovině měsíce ledna 2017 v Poběžovicích, které připravuje Český svaz chovatelů, ZO Poběžovice.

Dokončení ze str. 1. Od 10.00 hodin startoval před zámkem program Návrat do historie Poběžovic, který začal historickým průvodem městem. Programu se zúčastnila jezdecká stáj PRELA ze Svržna, šermířská skupina DUELANTI z Hořovic, taneční skupina SRDČOVÉ, ESO, středověkou hudbu předvedla skupina GOTHIEIN, k vidění byly středověká řemesla, jarmark, Dílna u mnicha, prodej keramiky, košíků od hostouňského košíkáře Zdeňka Pikala, drobných domácích výrobků od Pavlínky Pšeničkové a Jaroslavy Husníkové, výrobků z vlny od Miroslavy Kalčíkové, a dalších předmětů. Hlavní scénu u hasičárny ovládl od 16.00 hodin se svým hudebním uskupením MICHAL ŠINDE-

posluchačů, které neodradila ani dešťová přeháňka v průběhu vystoupení. O vytrvalosti milovníků hudby svědčí i fakt, že vydrželi i poměrně dlouhé čekání ve večerním chladnu na vystoupení rockové kapely ARGEMA z Uherského hradiště, která svou hudbou těšila své posluchače do půlnoci, kdy maraton pouťové hudby poběžovické pouťi skončil. Na pouťi nemohly samozřejmě chybět ani pouťové atrakce, které byly letos na rozdíl od předchozích let umístěny opět na školním hřišti a rovněž stánkoví prodejci, kteří lemovali obě strany Zizkovy ulice.

Poběžovické pouťové slavnosti 2016 jsou minulostí. Organizačně se mimořádně vydařily, ostatně jako už tomu je téměř každý rok, ale bez velkého úsilí všech ochotných lidí, by bylo jejich pořádání v takovém rozsahu nemožné. Největší dík patří jejich hlavní organizátorce, slečně Dominice Adamcové, vedoucí MKIS!

Vok

by výrazně odlišovaly jedno místo od druhého, tam většinou chybí. A to se zdaleka netýká jen Poběžovic.

A na závěr malý paradox: snad jedinou skutečnou pamětní deskou (kromě těch u vchodu do MKIS posvěcené hvězdičkami EU) přímo na starobylé zdi ronšperského hradu je deska na jižní zámecké zdi, daná sem (kým?) na paměť dobytí města vojskem dona Baltazara Marradase v říjnu 1620. (Marradas byl ve službách katolických Habsburků a Ronšperk dobyl proto, že zdejší panství patřilo protestantskému rodu Svamberků a stihl dobyt město ještě před bitvou na Bílé hoře. Asi mu někdo prozradil, jak přes Lískovou do Poběžovic). Paměť jedince, rodu, národa, státu... Někdy je pohodlnější zapomenout. Hlavně pro ty z nás, kteří žijí jen ve stylu carpe diem a po nás potopa. I když užívají (a to jistě víc než dost i z toho, co ti pověstní a blázniví don Quijotové pro ně zachránili).

Marie Špačková

Panorama

Pouťové slavnosti jsou v dnešní době spjaté především s dobrou náladou, spoustou zábavy a mnohdy nezřízenou konzumací tekutého i pevného občerstvení. Toho všeho přinesla letošní pouť požehnaně a tak většina z mnoha účastníků odcházela, či odjížděla spokojená.

Rokoko - nejen galantní slavnosti

Politicko-správní i hospodářské reformy císařovny římsko-německé a královny české Marie Terezie zařadily ve druhé polovině 18. století i oblast hmotné kultury. Projevily se v nesteré intenzitě i v časově

kové varianty dekoru převažují až na konci 18. století. Podobné pronikání osvícenských názorů bylo v provinčním prostředí patrné hlavně v povědomí nově příchozích státních úředníků a důstojníků v podo-

Další, (tentokrát poněkud smutná), poběžovická „šestka“

Učitel a spisovatel Jiří Pelikán zemřel 27. srpna 1996. Do „pohraničí“ přišel už v roce 1945, a to do Drahotína. Tehdy mu bylo 23 let. Ale ač byl absolventem učitelského ústavu v Plzni, válku prožil jako totálně nasazený horník v Tlučně. V Drahotíně nejen začínal učit děti prvních českých dosídlenců, ale byl i svědkem mnoha příběhů spojených s odsunem a příchodem nových obyvatel. Tyto příběhy ztvárnil ve svojí první knize Pohraničí, to nejsou jen hory. Kniha vyšla v roce 1963, kdy už autoři mohli publikovat i opravdové zážitky. Ještě odvážnější byla Pelikánova kniha Včera narození, ve které, byť často zcela nezáměrně, ukazoval těžkou dobu často násilně prováděné „kolektivizace“ se všemi důsledky pro venkov a jeho „novodobé sedláky“. Pro Poběžovice – na zdejší škole působil téměř dvacet let, mělo jeho působení zcela zásadní význam. Byl jedním z posledních učitelů – budi-

telů a kulturních pracovníků, kteří od dob národního obrození většinou zcela nezištně spojovali svoji učitelskou činnost s kulturním životem obce. Nejen že byl výborným učitelem českého jazyka a literatury, ale také jako učitel hudební výchovy dokázal vybrat členy pěveckého sboru a nezpěváky přivést k zájmu třeba o hudbu Bedřicha Smetany. Nehynoucí zásluhy (řečeno frází, ale tentokrát pravdivou) má o poběžovické ochotnické divadlo. Jiří Pelikán se vždy snažil pochopit svět a najít pravdu. To se vymstilo na konci šedesátých let minulého století. Hlásil se k reformátorům a upřímně věřil ve splnění jejich představ. Důsledek byl, že musel opustit svoje místo ve zdejší škole. A ani po jeho rehabilitaci v roce 1989 ho poběžovická škola zpátky nepřijala, i když se k učitelskému povolání vrátil. Cest jeho památce.

Marie Špačková

Rokokový zámek v Dobříši

rozdílných etapách a samozřejmě i v odlišných prostředích. Míra kontaktů různých skupin obyvatelstva i jednotlivců navzájem stejně jako jejich možnosti a osobní zájem, všechny tyto skladební prvky ve větší či menší míře formovaly jednotlivá kvalitativně odlišná stadia kulturního vývoje nejen jihozápadních Čech. Životní úroveň byla ovšem limitována hospodářsko-sociálními faktory stejně jako politickou situací-monarchie ve čtyřicátých letech prodělala těžkou zkoušku za válek o dědictví rakouské a v r. 1757-63 ji vyčerpal konflikt s Pruskem.

Remesla a jiné živnosti měst západočeského pohraničí Klatov a Domažlic pokrývaly běžné potřeby obyvatelstva, jehož životní standard byl poměrně skromný, ještě chudší pak v menších městečkách v podhůří Šumavy a Českého lesa a na vesnici. Velmi omezený import luxusnějšího zboží pokrýval zhruba potřeby rodin nově příchozích státních úředníků - nejen krajského úřadu od r. 1751 sídlícího v Klatovech - ale i důstojníků dragounského pluku, jehož štáb a jednotlivé součásti sídlily od roku 1762 v Domažlicích, Klatovech a Horšovském Týně. Nový životní styl těchto nových příchozích se

bě politických etastických (zestátnovacích) koncepcí prosazovaných dvorem.

Také ovšem vnější vzhled zástupců státu a jejich rodin byl markantně odlišný - ne ovšem ve všech případech - od starosvětsky vypadajících starousedlíků, měšťanů a řemeslníků, nemluvě již o obyvatelích venkova. Ti nadále nosili nepřilíh drahé, přesto však solidní oděvy archaického střihu z dob panování císaře Karla VI., vrchní oděv vždy v tmavších odstínech, tmavomodré, často i černé, tmavosédké, hnědé, karminové nebo tmavozelené, u zámožnějších vrstev bylo užíváno vedle těžkého sukna i dražšího materiálu, brokátu, atlasu a sametu, ovšem jen u svátečního ustrojení. Kabát s dlouhými šosy a velikými manžetami, známý justaucorps, byl doplněn vestou rovněž s delšími šosy. Krajka byla ovšem záležitostí výjimečnou i u měšťanů. Větší přepych si dovolily pouze bohatší městy, mající ponejvíce starobyle vyhlášené krumplované čepce.

Oblečení úředníků i důstojníků ovšem bylo kodifikováno předpisy, ale i tak mělo již zcela volnější vzhled. Usporně strižené stejno-kroje v modré nebo bílé (důstojníci) barvě, případně zelené, byly doplněny plochými třírohými klobouky, lemovanými podle hodnosti.

Stavovské kordy a důstojnické šerpy a stříbřité nebo zlatisté knoflíky měly výlučnost svých nositelů jenom podtrhnout. Měšťané měli knoflíky obšíte. Naproti tomu právě lesklé knoflíky se staly záhy oblíbeným prvkem lidového kroje, zejména kabátů (bílých šerk i tmavomodrých), vest a kamizol nejen v klatovském kraji, ale i v dalších oblastech Českého království.

Dodnes jsou výrazným doplňkem mužského kroje na Chodsku, ale stejně tak náležely k pyšným atributům královského oděvu obyvatel Šumavy. Ostatně právě po následném zrušení nevolnictví se venkovský kraj stal pro své nositele prestižní záležitostí ne nepodobnou majestátu vojenské uniformy. Stejně jako oblek vojáka - s nímž byl v překvapivě vzájemně se doplňující symbióze již od počátku 18. století - je ovšem konstantnější a podobně jako u

měšťanů udržován nositeli v konzervativním střihu, takže jeho základní elementy prakticky nepodléhaly změnám. Teprve v poslední třetině století se pod vlivem těsněji strižených kaputů vojenského původu uпустиť od letitého justaucorpsu. Kaputu se přizpůsobila i selská šerka. Ženský špener (živůtek) a sukně byly nejen v jihozápadních Čechách, stejně jako ostatní součástky ženského oděvu, ještě konzervativnější, podobně jako sezónní prvky, jako kožichy mužské i ženské a samozřejmě pokrývky hlavy nejružnějšího určení pro obě pohlaví, jako beranice velké i malé, klobouky, čepce, čepečky i šátky a lokuše pro nejružnější příležitosti a denní potřebu. Zá-

kladním obecně užívaným materiálem bylo sukno a domažlická tkaná plátina. Boty s přezkami, demonstrovající často rovněž postavení svých nositelů, byly základem součástí oděvu a pro svou drahotu byly pro chudší vrstvy nedostupné.

Sada kořenek s rokokovými motivy

Velká část populace nenosila boty vůbec, primitivní dřeváky byly na zimu obvyklé na vesnici. Mobiliář ve venkovských městech, menších městysech i na vsi měl především účelové zaměření a jeho skladba byla velmi skromná. Základní kusy nábytku byly určeny k

Rio a Poběžovice

Glosa

I když z Poběžovic na olympiádě nikdo není, může „zlatá“ potěšit i tady. A to zdejší judisty. Jen málokde se najde takový oddíl, který díky trenérovi, panu Kubíkovi vydržel přes všechny „doby nedoby“ tolik let, a v tak malém městě. A že jeho svěřenci, ač nejsou v Rio, umí !!! Ať jim to vydrží ! (Snad tady někde v Poběžkách se skrývá nějaký malinkatý duch, který se přistěhoval s Micu).

MS

dennímu stolování, k nocohe, k ukládání nádobí, šatstva a osobních potřeb. Tak tomu bylo prakticky již od renesance, pouze vnější vzhled se pod vlivem barokního stylu měnil. Především tvarové byly ovlivněny vyřezávanými židle a lavice, ale i truhly, stoly a almary spolu s policiemi se značně zjednodušeny prvky barokního ornamentu v jednotlivých liniích. Dekor později přebírá rokokovou barevnost, jak co do podkladu, tak v kresebné zdobnosti, stejně na truhlách a almarách venkovských interiérů, tak i vybavení městských domácností. Náměty obsahují stylizované rostlinné ornamenty, případně figurální motivy, především světců, k nimž později přistupují i motivy světské, obojí takřka vždy s vřocením. Ve venkovských i městských světnicích bylo čtné místo vyhrazeno devoconálními - krucifixu a obrazům světců, především s náměty z mariánských úcty. Na venkově a v šumavském pásmu se sakrální motivy objevují od konce 18.

století na četných podmalbách na skle, původně pěstované v Bavorsku, ale prostřednictvím četných poutí se tyto obrázky dostávají i do hojně míře i do Čech. Pozdější klasicistní geometrie se projevuje - při ponechání tradičních modrých, zelených nebo karminových nátěrů - při členění ploch větších kusů nábytku.

Čalounění bylo prakticky dosud neznámou luxusní profesí. Např. ve výtce řemesel v Klatovech a Domažlicích na konci 18. století čalouník vůbec není uveden. Život v menších sídlištních celcích byl ovšem celkově nepřilíh náročný. V ba-

Pokračování na str. 4.

však začal postupně odrážet i v pozvolné změně životní úrovně měšťanstva, řemeslníků i sedláků. Kulturně byl život kraje ovlivněn především působením klatovské jezuitské koleje, ale i augustiniánského konventu domažlického a pivoňského, i kapucinských klášterů v Sušici a Horšovském Týně. V umělecké oblasti byl vrcholný barok patrný na tvaroslovných prvcích nejen architektury, ale i na dílčím zdobení předmětů každodenní potřeby. Roko-

roční době tak rozšířený kov jako cín, v mnoha domácnostech za válek o dědictví rakouské často rekvirován pro vojenské účely a ve druhé polovině potom jeho zpracování bylo prováděno v menší míře. Na větších městech byl nejvýše 1 mistr cínař. Cín byl již po třicetileté válce ostatně v četných rodinách patricijských spíše záležitostí pro slavnostní příležitosti a reprezentaci, v denní potřebě nahrazován lacinější a dostupnou kameninou. Měděné nádoby pak sloužily už tradičně k tepelné úpravě pokrmů a zmíněná kamenina spolu s hrncinou, stejně jako dřevěné okřínky a necky, sloužily k přípravě domácího chleba a pečiva tvořily nejběžnější vybavení tehdejších středních a nižších vrstev obyvatelstva. Podobně jako často ceremoniální cín - v církevní oblasti bylo z něj zhotovováno liturgické náčiní a v městských nebo cechovních grémiích tvořily nezbytný inventář slavnostní holby - i sklo a teprve ve druhé polovině 18. století se objevují ve větší míře porcelán byly předměty spíše luxusními. Pouze opět zámožnější měšťané nebo zájezdni tzv. císařské hostince měly vzácné nádoby rezervovány pro prezentaci vznešených hostů. Také křehká fajáns se jako poměrně drahý import vyskytovala zřídka a byla určena opět spíše pro dekor, než pro denní užívání.

Rokoková a klasicistní záliba v krajích, zděděná ostatně z pozdního baroka a jejich vzrůstající obliba pronikající do všech společenských vrstev - limitovaná ovšem možnostmi - v téže době podnítila neobvyklý rozvoj paličkování, které bylo rozšířeno na obou stranách bavorsko-české hranice a

zabíralo dosti značný pás do území Klatovska až po Chebsko. V této době také začíná v jihozápadních Čechách známá tradice strážovských krajek.

Jako ve všech podhorských oblastech, tak i na klatovském kraji bylo rozšířeno tkalcovství, kryjící především domácí potřebu.

Rokokový styl ovšem ve své podobě rustikální a měšťanské, přetrvával dlouho do doby pozdější, zcela nenápadně přebíraje pozdější prvky klasicistní a empírové. Na venkově pak dokonce zůstává - společně s barokem - v oblasti dekorativního ornamentu ve své stylizované podobě nadále neobvyklejším způsobem výzdoby kroje, nábytku i nádobí. Je třeba říci, že v uvedené sféře je nejvýraznější.

Změny po nástupu Josefa II. a následujících válek s Francií sice politicky, sociální a hospodářský život venkova i malého města poznamenaly, ale teprve příchod biedermeierovského stylu v oblasti umělecké byl i určitou změnou kulturní.

Text PhDr. Jan Vogeltanz
Obrázky vložil Vok

OZNÁMENÍ

SDH Poběžovice oznamuje, že se zájezd plánovaný na 17.-18.9.2016 do severovýchodních Čech z důvodu nedostatku zájemců

R U Š Í

Přihlášeným zájemcům vrátí složené zálohy
p. Zdeněk Groeszal,
tel. 721 456 023.

Dopis po dvaceti letech...

Pane učitel a spisovatel Jiří Pelikán, milý táto, je opravdu neuvěřitelné, že dne 27. 8. 2016 uplyne již dvacet let od Tvé smrti. Odešel jsi v době, kdy na-še zem žila velkou nadějí v pozitivní změny v naší společnosti. V době, kdy jsi byl plně rehabilitován a vrátil se po téměř dvaceti letech na školní stupínek. A také v době, kdy se k Tobě zase začali hlásit lidé, kteří se Tě v době totali-ty vyhýbali. Byla to tehdy pro Tebe velmi šťastná doba, kterou jsi žil uprostřed své rodiny se svými čtyřmi vnoučaty, a kdy ses zase plně mohl věnovat svým koníčkům, aniž by Ti někdo něco zakazoval. Radoval ses z toho a o to více bolelo, že jsi musel odejít.

Je s podivem, jak jsi mohl stihnout dělat vše, co po Tobě zůstalo: stovky žáků základní školy, které jsi učil správně česky, ale i německy, členové pěveckého kroužku, který jsi léta vedl, knihy v místní lidové knihovně, kde jsi dlouhá léta dělal kni-

hovníka, hromady školních fotografií, které si žáci prohlížejí na všech školních srazích po mnoha letech a celá řada dalších aktivit.

Zůstali po Tobě „sirotci“ v divadelním spolku ochotníků, který jsi léta vedl nejen jako režisér a se kterým jsi dosáhl mnohých úspěchů. Zasloužil ses o to, že Poběžovice – to malé městečko v zaostalém pohraničí – kulturně žilo. Zůstalo po Tobě i několik knih, které jsi sám napsal. I ty, které jsi napsal a nikdy nesměl vydat.

Asi by ses divil, jak dnes žije naše společnost. Kdyby ses mohl na chvíli vrátit jako pan Brouček, viděl bys, jakými malichernostmi se zabývá náš svět. Věřím, že lidé z Poběžovic, kteří Tě znali jako **Jirku Pelikána, učitele a spisovatele, který miloval svět**, na Tebe nikdy nezapomněli.

Stále vzpomínají dcery Jaroslava a Eva.
V Poběžovicích, srpen 2016.

Informace Základní školy Poběžovice

Z důvodu velkého zájmu o umístění dětí do školní družiny budeme otevírat ve školním roce 2016/17 třetí oddělení ŠD.

Dovolujeme si informovat rodiče, aby své dítě přihlašovali do ŠD v den zápisu, který proběhne ve dnech 29., 30. a 31. 08. 2016 od 9:00 do 10:00 hodin a od 16:00 do 17:00 hodin.

Přihlášky budou k dispozici u A. Tauchmannové a M. Bedyové ve třídě ŠD I. oddělení u jídelny.

Cena ŠD v novém školním roce bude 100,- Kč za měsíc, tj. 1000,- Kč za celý školní rok. Poplatek za pololetí nebo za celý školní rok je možné uhradit v den zápisu, nejpozději však do 30. 9. 2016 u vychovatelek. Děkuje se za pochopení.

* * *

STRAVNÉ SE PLATÍ ZÁLOHOVĚ:
tedy 1. týden v září 2016 zaplatí

Kam se podělo parné léto?

Jistě si všichni pamatujeme, jak nás na konci loňského a na začátku letošního roku věhlasní meteorologové strašili neskutečně parným a suchým létem. Malovali téměř katastrofický scénář vyschlých studní, potoků a řek, vyprahlých zahrádek a polí.

Jaká byla letní skutečnost víme a s touto předpovědí příliš nekorespondovala. Patřím mezi dříve narozené a pamatuji proto naprosto jiné klima, které panovalo v šedesátých či sedmdesátých letech minulého století. To ještě bylo léto létem a zima zimou. V létě jsme se mohli těšit z dlouhých period bezmračných a bezvětřných dnů, které přerušil noční nebo dvoudenní déšť, aby se opět obloha zamodrala a sluneční paprsky vše pozvolna vysušily. A když se výjimečně objevilo dusno, po dešti či bouři byl vzduch opět zcela svěží. V zimě byly naprosto samozřejmé metrové závěje, zamrzlý rybník několik měsíců a mrazivé bezmračné noci, kdy promrzlý sníh chroupal pod nohama... Klima poslední doby je zcela jiné. Pokud se udělá teplo, pro-

strávník zálohu na září 2016 a to dle kategorií podle vyhl.107/2005 sb. /věkové kategorie platí pro daný školní rok/

I. kategorie (7-10 let) 20x18,- 360,-
II. kateg. (11-14) 20x20,- 400,-
III. kat. (nad 15 let) 20x21,- 420,-
K 26.9.2016 zaplatí zálohu na měsíc říjen 2016, dále pak ke každému 25. dni v měsíci zálohu na následující měsíc.

Přepłatky se odečítají následující měsíc.

Platby probíhají formou inkasa ze sporožirového účtu na účet číslo 0101217 321 nebo inkasem na běžný účet č. 762647329/0800, ve výjimečných případech hotovostně v kanceláři školy u vedoucí školní jídelny.

V bance je potřeba zřídit svolení k inkasu. Jako variabilní symbol se uvádí rodné číslo strážníka.

Ze školního webu

Městský úřad v Poběžovicích

se konečně dočkal větší investice. Rada města Poběžovice sice původně počítala se stěhováním úřadu do budovy č.p. 55 na nám. Míru (dříve Česká spořitelna), ale nakonec byl tento záměr odsunut a bylo rozhodnuto o výměně oken v budově stávajícího úřadu, aby se zamezilo úniku tepla ze starých a mnohde již zcela „vyžilych“ oken. Výměna probíhá postupně a proto prosíme klienty o trpělivost v případě, že „bojové podmínky“ poněkud omezí či pozdrží poskytované služby. V době, kdy budete tyto řádky číst však už by měla být největší část prací dokončena.

VZPOMÍNKA

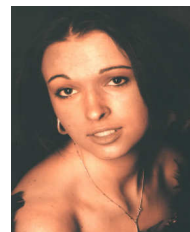
Dne 27.8.2016 uplynulo 28 smutných let, kdy nás navždy opustila **paní Anna Kunešová z Poběžovic.**

Stále vzpomínají děti.

Dne 16. září 2016 uplyne již 10 let, kdy nás nezodpovědný řidič navždy připravil o naši nenahraditelnou

Janičku Kotlanovou z Poběžovic.

Všem, kdo jí měli rádi za tichou vzpomínku děkují zarmoucení rodiče, sestra s rodinou, babička, nejbližší příbuzní a kamarádi.

Český svaz chovatelů z Poběžovic a Hostouně

zve širokou veřejnost na **Okresní výstavu králíků, holubů a drůbeže.**

Bude se konat dne 24.9.2016

od 8.00 do 15.00 hodin v zámekém parku v Poběžovicích. Součástí výstavy bude svatováclavský průvod koní městem.

Plán svozu komunálního odpadu.

Poběžovice:

září: 14.9., 28.9.

říjen: 12.10., 26.10.

Ostatní obce:

září: 13.9., 27.9.

říjen: 11.10., 25.10.

